

Ран Босилек
Кон и лисица

Стар кон вървял из гората. Вървял и тъжно нареждал:

– Цял живот не съм почивал. Работих за господаря. Сега на стари години той не нека да ме храни. Изпъди ме от обора. Къде сега ще отида? Както съм стар и отслабнал, кой господар ще ме вземе? През туй време се задала насреща му Кума Лиса.

– Къде. Коньо?

– Остави се, Кума Лиске! Изпъди ме господарят. Не съм можел да работя, да си изкарвам прехрана. А цял живот, както знаеш, само за него се трудох. Остави, че ме изпъди, а взел, че ми се надсмива.

– Как ти се надсмива, братко?

– Можеш, казва, да се върнеш да живееш лак при мене, но ако ми лъв докараш. Де се е чуло и видяло стар кон с лъв да се разправя? Научи ме, Кума Лиске, какво сега да направя! Кажи къде да се дяна?

Позамислила се Лиса, усмихнала се и рекла:

– Слушай, Коньо! Легни тука и се престори на мъртъв. Аз ще ти доведа лъва, хитричко ще го привържа за опашката ти с въже и ти ще го влачиш лесно – подарък за господаря.

– Да си жива, Кума Лиске! Зная, че ще ми помогнеш. Но със моя ум не мога да разбера – аз ли лъва, или лъвът мен ще влачи. Той е толкоз много силен. С един скок ще ме събори и за мир ще ме излапа.

– Не плаши се! – рекла Лиса. – Аз ще го овържа здраво. Тука имам въже скрито. Лежи и чакай спокойно!

Легнал конят. Хуква Лиса. Стига при лъва и казва:

– Здрав бѣди ми, Лъвчо славен!

– И ти да си здрава, Лисо! За какво пристигаш тука?

– Умрял кон за теб намерих. Ще се нагостиш богато. Ела с мене! Тук е близко.

– Благодаря ти, Лисано, че за мен така се грижиш. Тъкмо навреме пристигаш. Да вървим! От глад умирам!

Тръгнал Лъвчо с Кума Лиса. Като наближили коня, Кумицата кротко рекла:

– Няма да ти е удобно да изядеш тука коня. За опашката ти с въже ще го завържа аз здраво. До леговището, Лъвчо, завлечи го и изяж го!

– Бива, Лиске, завържи го!

Кума Лиса се затекла, скритото си въже взела, към лъва се приближила, поклонила се и рекла:

– Реших да не връзвам, царю, за опашката ти коня. За да не усещаш болка, за врата и над краката аз ще ти завържа коня. Тъй по-лесно ще го влачиш.

– Както по-добре ще бъде, тъй го вържи, Кума Лисо. Ти от връзване разбираш. Както знаеш, тъй ще сториш.

Кума Лиса омотала на лъва краката здраво. Стегнала му и главата, и шията, и устата. Вързала го незабавно за опашката на коня, па извикала доволна:

– Хайде, Коньо! Тегли здраво! Завлечи го незабавно при твоя стопанин в къщи. За насмешката върни си!

Рипнал конят, събрал сили, завлякъл чак в къщи лъва. Господарят му се слисал:

– А бре, Коньо, какво стори? Как направи това чудо?

А конят му отговорил:

– Не се чуди, господарю. Тоя лъв неблагодарен старите си слуги пъдел. Те го вързали тъй здраво. Аз пък гост на теб го вода. Поприказвайте си с него.

КРАЙ

© Ран Босилек

Сканиране, разпознаване и редакция: unicode, 2007

Публикация:

БИБЛИОТЕКА „ЯН БИБИЯН“
ХУМОР * ПРИКЛЮЧЕНИЯ * ЗАБАВНО ЧЕТИВО

Ран Босилек

ГАРВАН ГРАЧИ

Весели приказки и разкази

Подбор, редакция, бележка Дамян Дамев

Художник Ани Ралчева

Художествен редактор Георги Неделков

Технически редактор Катя Бижева

Коректор Емилия Кожухарова

Л. Г. V. Тематичен № 2584. Година 1972.

Дадена за набор на 5. VII. 1972 година.

Подписана за печат на 15. X. 1972 година.

Излязла от печат на 25. II. 1973 година.

Формат 1/32 84/108. Тираж 70 125. Печатни коли 13,75.

Издателски коли 10,43. Цена на книжното тяло 0,52 лева.

Цена подвързана 0,75, мека 0,56 лева.

„Народна младеж“ – издателство на ЦК на ДКМС

Държавен полиграфически комбинат „Д. Благоев“

София 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3362>]